

הנחיה מס' 11.1 - השיקולים לעניין הגשת בקשה לקבלת רשות ערעור פלילי, כאשר הבקשה מוגשת כדי לערער על גובה העונש	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: כז בטבת התשס"ג, 1 ינואר 2003	16 מרץ 1993; 2 ינואר 1994

11.1 השיקולים לעניין הגשת בקשה לקבלת רשות ערעור פלילי, כאשר הבקשה מוגשת כדי לערער על גובה העונש

1. לא פעם הקל בית המשפט המחוזי בשבתו כערכאת ערעור, בעונשו של נאשם, באופן שנראה לתביעה מופרז לקולא. בדומה, לא אחת אישר בית המשפט המחוזי בשבתו כערכאת ערעור עונש קל ביותר, שהוטל על נאשם בבית משפט השלום.
2. כידוע, על מנת להביא לשינוי פסיקה שכזו, על הפרקליטות להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון. בעבר נהגה הלשכה הראשית של פרקליטות המדינה למעט ביותר בהגשת בקשות שכאלה, שכן סברה כי אין מקום לבקש מערכאה שלישית לדון במידת העונש. זאת, על אף פניות רבות מצד פרקליטויות המחוז ומצד גורמים אחרים בבקשה כי תוגש בקשה לרשות ערעור, גם בעניינים מעין אלה.
3. בעניין **בן יהודה**¹ חזר בית המשפט העליון על הלכת **חניון חיפה**², לפיה מתן רשות ערעור מותנה בקיומה של שאלה משפטית או ציבורית בעלת חשיבות.
4. עוד הוסיף בית המשפט, כי "ביתר תוקף אמורים הדברים כשמדובר בערעור שני בשאלת גובה העונש, שאז רק במקרים יוצאי דופן תינתן רשות ערעור"; שם.
5. כיוון שכך, סירב בית המשפט לתת רשות ערעור במקרה שעמד לדיון בפניו, אף שבאותו עניין הוגשה הבקשה כדי ליצור נורמה עונשית מחמירה בעבירה שבית המשפט העליון טרם אמר את דברו לגביה.
6. המסקנה המתבקשת מפסק דין זה היא, כי אכן יש לנהוג בצמצום רב בהגשת בקשות לרשות ערעור על קולת העונש, וכי אין להגיש בקשה כזו אלא במקרה שבו מתעוררת שאלה משפטית או ציבורית בעלת חשיבות מיוחדת.

¹ רע"פ 4927/92 מדינת ישראל נ' בן יהודה (לא פורסם, 1.12.1992).

² רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982).